

[Poul Møller.]

i dansk politik, ville man drøfte udgiftsloft med os, og da fandt vi frem til en lang række foranstaltninger. Desværre viste det sig, at det ikke kunne holde, da det skulle administreres og praktiseres. Men nu ved vi fra den højtærede finansministers tale, at nu kan man holde budgettet i fremtiden og holde de aftaler, man indgår med oppositionen — sådan forstod jeg den højtærede finansminister. Hvis jeg har taget fejl, beder jeg den højtærede minister om at berigtige.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var meget optaget af dette problem med guder og afguder og talte meget om guden Janus — Otto Krag, havde jeg nær sagt. Se, nu er det jo sådan, at herinde dyrker vi ikke afguder. Et menneske skal bedømmes som menneske, og det menneske, der fødes med janushoved, er lidt anderledes end en gud. For se, ifølge det andet leksikon, det, der var tilbage, da det ærede medlem havde taget Berlingskes, nemlig Raunkjærs, som er nyere, er et menneske, der fødes med janushoved, et misfoster, der ikke har levedmuligheder, selv om det skulle fødes levende — det er naturligvis de politiske levedmuligheder, jeg tænker på. Jeg tror faktisk, at hvis vi vil betragte denne regerings medlemmer som mennesker, skal det ærede medlem ikke udstyre dem med janushoved.

Det ærede medlem hr. Helge Larsen var inde på problemet indkomstpøolitik og spurgte os, hvorfor vi ikke kunne acceptere en indkomstpøolitik, når man kunne det i Holland, Frankrig og England. Det ærede medlem vil sikkert give mig ret i, at det ikke er afgørende, om man accepterer ordet indkomstpøolitik. Det afgørende er virkelig, hvad denne indkomstpøolitik går ud på, og jeg begriber ikke, at det ærede medlem ikke kan se, at der er en væsentlig forskel på den hollandske indkomstpøolitik og så den, der nu blev rost på LOs generalforsamling. Jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Helge Larsen virkelig vil tro så meget på etiketter, på navne. Hvad enten det kaldes helhedsløsning eller det kaldes pris- og lønstop eller samordning, så skal man labe det i sig som varm mælk. Det afgørende må dog være, hvad helhedsløsningen går ud på.

Har det ærede medlem hr. Hans Rasmussens bemærkning om et andet spørgs-

mål — ikke om det med de radikale naturligtvis, for det havde det ærede medlem lagt mærke til — men hans bemærkning om, at fagbevægelsen i fremtiden bruger lovgivningsmagten, når det er opportunt for fagbevægelsen, og bruger overenskomst- og forhandlingsvejen med modparten, når det kan skaffe arbejderne resultater — har den dog ikke givet det ærede medlem visse betænkeligheder over for det, han var så begejstret for for nogle måneder siden, og har begejstringen på LOs generalforsamling dog ikke vist det ærede medlem, at han her er kommet til at træde helt forkert og træde ind i noget, besnæret af en etikette, af et fyndord, af et slagord, som han måske har levet og troet på i årevis, men hvis reelle indhold har været et stykke klassepolitik? Jeg tror derfor, det ærede medlem skulle se lidt nærmere f. eks. på referaterne af LOs generalforsamling og derigennem se, hvad det er, han har været med til at skabe her i landet.

Det ærede medlem var inde på skattefradragreglen, som han sagde ikke var nogen ret. Jeg forstår egentlig ikke denne diskussion, som jeg også har set har været ført på det radikale venstres landsmøde. Jeg mener, at de rettigheder, der er givet borgerne i lovgivningen, er også deres ret, indtil de bliver ophævet, så jeg forstår slet ikke striden om dette ord. Det ærede medlem var en varm fortaler for en vejledende folkeafstemning, det var det mest demokratiske. Men det ærede medlem ved godt, at vi kan ikke sende noget sådant ud til en folkeafstemning uden at fortælle folk, hvad de skal stemme. Man må have et svar til de vælgere der spørger: skal jeg stemme ja eller nej? Det havde det ærede medlem ikke. Han havde noget med om, at der var yngre og ældre kredse inden for det radikale parti, som havde forskellige meninger. Hører det ærede medlem til de ældre eller til de yngre i partiet? Var det ikke rart at få at vide, om det ærede medlem ved en sådan eventuel folkeafstemning ville anbefale vælgerne at stemme for eller imod skattefradragretten? Det er jo det afgørende for bedømmelsen af et menneskes politik. Det andet er kun et figenblad, man skjuler sig bag, eller også må man vende tilbage til det eventyr, hvor der ikke engang var et figenblad, det even-